

So góðir við sambandið sum nakar

BLÓÐINI fækast aisamt og vit kunnu bert gita, hván blað rýkur næstufrið. Kanska er tað tíðlikt so lægt, at blað okkara, fyrri Dimmalætting og sambandinum standur, og eisini sum frálíður fer at standa, sum einasta alternativ til teirra borgarliga og hartil einstandandi blaðstæðu í feroyska blaðheiminum.

BERT tað letur í Sosialinum, so er Dimma har, kanska minni rósandi enn onkun, men sum vit plaga at siga — eisini vónalig umtala er frægari enn eingin. Og er tað nakad, lesarar Dimmalættingar fáa fyrri pengarnar í hesum degum, so er tað slestur og páskrivning, um Sosialin, javnaðarflokkinn og politiskiliga politikk, hansara, sum svik móti veitarinum og tað, ið vermir.

VIT taka tað heitur ikki sjálvir so lættliga, sum Dimma heitur, at trupulleikar enn eru á arbeiðsmarknaði okkara, at ov lítið er fyrri hendurnar hjá mongum færoyingi, fyrri ikki um at tala fyrri tey, ið júst eru lídug við skiljan, og skulu vera teir fyrstu at víðganga, at vit kunnu ynskt okkum hetta og annað mangt aðrivi.

UTTAN at fara út í politiskar hugleiðing

ar um, hvussu verid kund, um javnaðarflokkurin, nú samstarvið við annan flokk, heitur enn fólkaflokkinn — sambandið og kanska tjóðveldið við, má bert ástannast, at tað longu undan valinum var bundið og læst fyrri sílikum samstarvi.

AT so nætt var gitt, at arbeiðsfríður betri varð tryggjaður í samgongu millum tveir enn fleiri flokkar, skilst ikki burtur í dag. Men eins lítið skilst burtur, at politikurinn á onkrum ákjum kund verid aðrivi. Samanumtikið er tað talan um ein so hevdugan endurmeislingarpolitikk, eina so ónesligu upptaku eftir seinasta tveir stuttlívað samgongurnar, at rásarinn neivnan hevd verid hjá neknum politiskum flokki til tey stóru politisku hjamtamali.

ANTIN vit vilja tað ella ikki, gera vit frægast í at víðurkenna staðuna og politisku mægleikarnar, sum teir eru, og royna at fáa sum frægast burtur.

A POLITISKU síðu Dimmalættingar seinasta leygardag, gevur sambandið og Dimma tað javnaðarflokkinum tað skóðsmál, at níki politikurinn er javnaðarpolitikkur, men saman við kittipolitikk fólkaflokksins. Og vist heva vit ein politikk, og at tað júst er hesin vælgreinaði politikkur, ið nú er Dimm og Sambandinum sum mæran, er skrivning teirra besta prógvið um. Um fólkaflokkurin so takkar fyrri skóðsmálið, vita vit ikki, men fara at lata teir sjálvir meta

um tað. Ongantíð betri, um teir vóru nøgdir við leiklut sín í samgonguni, men eisini sambandið átti nú av roynd um at vita, at øllum pørtum í eini samgongu má vera loyvt at koma til orða, skal henni vera lív lægð.

HVÍÐR minnst ikki avleiðingarnar av stívrundu staðu sambandsins til fiski vinnuuppróð og hvør minnst t.d. ikki staðu sambandsins undan valinum um, at landsstýrissamstarv fyrri sambandið kund ikki koma upp á tal, um ikki greitt var frammanundan, at talan bert skuldi vera um »superborgarligan politikk».

SYND at siga, at sambandið, sum enn nærmast um vinnubíla krækkink frá javnaðarflokkinum, tá læt upp fyrri neknum hugsaði mægleikum um samstarv við javnaðarflokkinn. At sambandið eftir øllum at døma nú kund ynskt sær at verid við í hesi endurmeisling, sum hvaleyst fer at gerast søgulig, eydnast hon sum ætíð, kunnu vit hvineigin bert fegnast um.

Tí hóast sambandið áhaldandi trúttar alt annað niður í feroyska fólk, so hevur javnaðarflokkurin ongantíð avskrið sambandið sum samstarvsfelaga, tí til tess eru minnini um tolluliga royndirnar av landsstýrissamstarvi við henda flokk ov fesk — bert seyrtan ára gomul, sum sambandið nú so kibrandi tekur til. Gamani var tað talan um ein heilt aðrivi framfakshugaðan og hartil betri samanstaðan flokk. Men kenna vit ryggin í sambandinum nætt, so letur hesin seg

ikkí flyta við tað góða, so vónin fyrri skilagóðum samstarvi millum okkum og sambandið er langt ifrá avskrið, eins lítið hon er tað fyrri hetta hóast alt stóra tal av staðuføstu sambandsveitarinum.

HETTA er hartil næstan treytalest — bert sambandsflokkurin vil okkurt, er vón. Hesuferð vildi hann so einki — bert treytaleysan »superborgarligan politikk».

AT sambandið so innast inni ikki longur trýr uppá tað »borgarliga alternativ» einsamalt, skal tað avgjort ikki lastast fyrri, so ringar royndir teirra vóru av hesum undir seinastu samgongunum.

NEI, einki elskar javnaðarflokkurin nú fólkaflokkinn meira enn annan flokk, og so als ikki meira enn sambandsflokkinn, tá hann er bestur, men tað seinast ráddi um at fáa fyrri landið neyðugt landsstýrissamstarv í lag vóru bert tveir flokkar, ið vildu taka á seg landsstýrissábyrgd. At tað bar til var lutvist, tí semja kund fáast um annan og frægari politikk, enn hetta turgelda borgarliga alternativ, sum sambandið tá, men eftir øllum at døma ikki longur heldur vera tað einasta sáliggerandi. Men er lív og vilji, er eisini vón — eisini fyrri sambandinum í góðum samstarvi við javnaðarflokkinn sum aðrar.

Norðlýsið um politiska skráseting hjá Postverkinum

Bláðið skrivur:

Nú um dagarnar náði maður, ið er limur í politiskum flokki, har norðurlig og segði, at hann var við eini heitur ódnagligan innheining.

Tað var Postverkið, sum hevði sent hona á Postverkið, tað var tað valdi av storum ryðningi fyrri útkomandi personliga, men hugsanin er ódnaglig um so er at vit, ið standa við flokshugsan okkara skulu registrera á posthúsum fyrri

politisku hugsanir okkara.

Vit rokna við, at talan í hesum ferðum er um uppkrev fyrri limagjald ella tilfitt frá politiskum felag. Í fyrstu syftu bara heiti meinaleys, og kanska eisini eitt dømi um tað alt, vit eiga hava á Postverkinum. Postverkið hevur neivnan sjálvt áhuga í at misbruka hetta politiskt, men í samfelag sum okkara við minnandi arbeiði, har kennaskapur meira enn nakrantíð er avgerandi fyrri hvussu framfaklin fer at laga seg, má haldast, at slík krev um postverkið kunnu roynast óheppin. Men hetta veist sum í traktarum — kanska sjálvsagt um hvør ein er. Beinast hevði tað verid at politisk felag sjálvi skipaðu fyrri teirra limagjaldinheiningum.

Eisini Dagblaðið sóknast eftir stavnhalði

Undir yvurskriftum »Set kaffi on» hugleiðir Dagblaðið í gar um fróðargongur, forformaðar bersekar í villareði, bláoygd tandur og fróðardyr. Men læta eftir teiri retri utgevuvi av marxismuni og um, at seinasta vónin fyrri, at hetta skal eydnast teimum er, at teir feroysingar, sum í hesum degum eru á Kubu og velta tomatir fyrri Fidel Castro, finna opinbæringina har yvir.

So nøgdur teir á Dagblaðum annars eru við »fall» kommunistar mangastafni, víðganga teir samstundis, at

tað einasta keðiliga í hesum sambandi er, at tað er vortíð ónteressant at arbeiða á einum politiskum blaði í letur. Tað var skemmligan

komni at lýða á tjóðveldisbersekarar og úngmannastarar. Men tað heimafríðum harum vortíð vinnin, á sosialisman — ikki. Norðl — fall rustaði kaffikannan hjá regnskjalstjórnslóðskapinum »Fólk fyrri F.M.» ið geymar alt hitt harlumaeyð og »fjýkingar» undir sínum veingjabreidi. Joan Jakku hevur ikki selt eitt forformapar síðani næstseinasta ástrusunn.

Vit fara n at mæla til at hesin akademiski kaffiláðurnar setir kaffi undanfyr og finnur sær nýggi mid og mal. Um ikki annað, so fía vit okkurt at tosa um. Hetta bláð verður alt ónteressant.

Vit hvast ikki í, at nog minni verður at triva í og ikki minst innan frímararbeiði, sum hesi lond longu sigga út eftir hetta »gleðiliga fall kommunistumunara».

Gev sambandinum Kultúr

Tað var einaferð ein feroyskur flokkur, tjóðveldisflokkurin, sum í síni tíð fór til val upp á at siga, at feroyskur politikkur als ikki snúði seg um vinstra ella hægri, men um loysing ella samband, og kom merkiliga væl frá tí. Teir segdu seg ta vera einasta flokk, ið ikki stóð fyrri sambandspolitikki, men eisini tí truvirðinum beindi flokkurin so dyggiliga fyrri við seinna politikki sinum.

Seinni fóru sami flokkur til val uppá at siga, at bert hesin flokkur var umtí feroyskum limaskapi í EEC og kom sjálvsagt minni væl frá tí valinum.

So bytt var fólk ikki, at tey ikki dugdu at skilja, at hetta var mæn ur enda í annan. Men evnið var lætt at handfara, lætt de

finerligt» og var nytt í teirri vón, at aðrir skuldu nyta mestu orku teirra til at verja seg móti hesum osannindum. Tibetur lotu flokkarnir seg ikki lokka ov langt, men segdu sum var, eisini við avising til galdandi lótingssamtykt.

Sambandið roynir seg á sama óki í hesum degum, men sigur seg vera einasta flokk, sum er fyrri limaskapi í EEC. Um tað er tí, at teir ikki kenna seg nog einsamallar uttanfyrri verandi samgongu, vita vit ikki, men fyrri ikki á missa teir heilt sum feroysingar, eiga vit kanska at taka upp aftur hugskotið um at geva teimum manntomu Kultúr at samráðast frá og sum ikst teirra til EEC-rikið.

